

25 juristische Abhandlungen. Wa 36(2)Q

1) De blasphemia pars prior. 2) De poena concubinae a personis
per diocesium solutio commissoi. 3) De venere illicita episcopi
correctione. 4) De prima instantia camerae (Altdorf) 5) De relationi-
bus iudicum (Altdorf) 6) De iure alchymiae (Fenae) 7) De ligumiae
crimine (Apoth.) 8) Monatii, de tortura et poenis christianorum
prohibenda (Halae). 9) De amore venenato (Praenide Simon) 10) De
homicidio - zu Art. 148 der p. H. G. O. Karst. (Nürnberg) 11) De mo-
nopolio diti. in pragmat. Imp. G. sanctionem. (Gierae) 12) Contra
incendiorum pericula (Fena). 13) ad legem Aquilianam de contentis ne-
dicorum erroribus (Nannuae - de Biffignandis). 14) Von tau-
tälligen Täuschern (Fena). 15) Natth, Vorschlag zur Verminderung der
Rechtsprechung. (Rotheburg) 16) Jäuber 1798. 16) De stipendiis et stipen-
diatis. (Fena) 17) De occasione, conceptione, intentione constitutionis
criminalis Carolinae. (Halae) 18) De crimine magiae (Falle 1780)
19) De legitimo iuris, aggratiandi, non perincipia (Nürnberg)

Wa. 36.

20) de iure circa pharmacopolia civitatum. (Halle)
Gründideen über die Einrichtung eines Criminalgerichts
22) de confessione qualificata (Göttingen). 23) de poen
poen suspendivum. (Halle) de infantibus impubli-
quositis (Nürnberg). 24) Reinlicher Gerichtschoher
in theilbaren Republi^k.

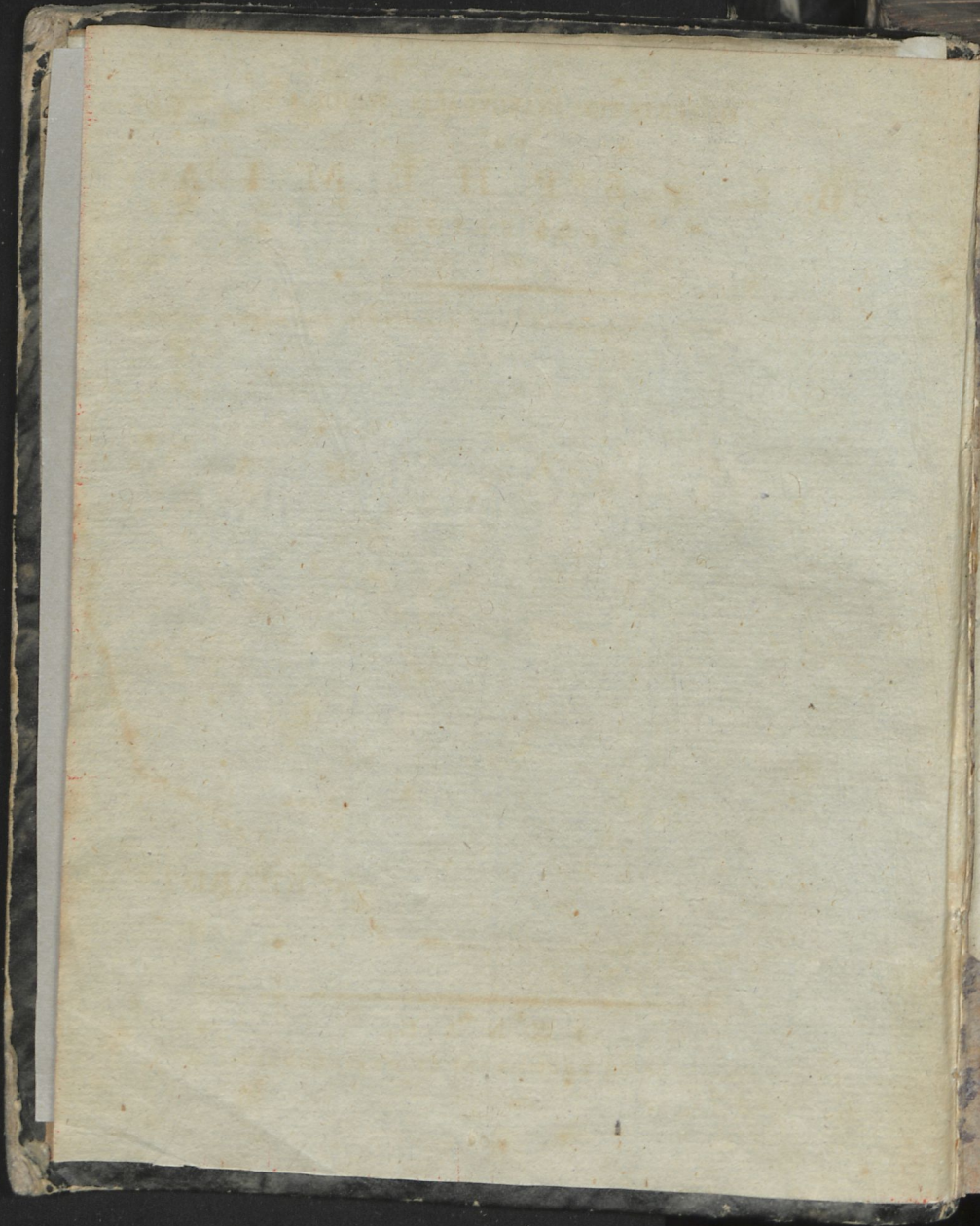
Wd.

Wd. 96.

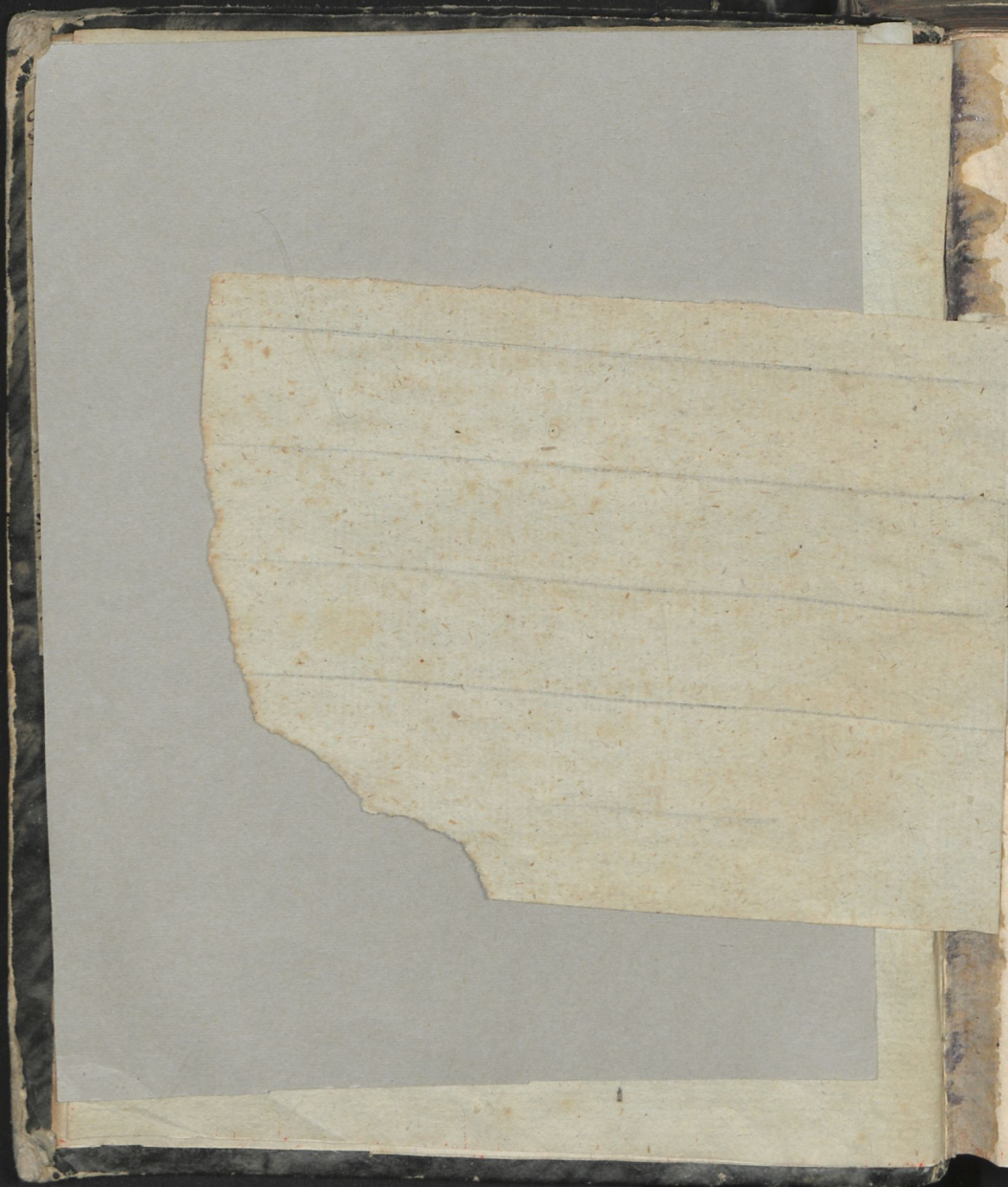

Q
e
vi.
te
m
de
do.
ra
ue.
er
ien.
ni
ag)

215. *Reponlagen*

SPECIMEN ACADEMICVM

13

CONTINENS

I D E A S

AD

FACILITANDA EMENDANDAQVE

CONAMINA CONTRA

INCENDIORVM PERICVLA

AVCTORE

D. HENRICO IVLIO ZIMMER

BRVNOVICENSI

I E N A E

TYPIS IO. CHR. GODOFR. COEPFERDTII.

SPECIMEN ACADEMICUM

CONTINENS

I D E A S

AD

FACULTATIS THEOLOGICAE

COMMISSIO

IN ORDINATIONE PASTORALI

ACTORIS

D. HENRICO JULIO ZIMMER

RECTORIS

I D E A S

IN ORDINATIONE PASTORALI

HOC SPECIMEN ACADEMICVM

VIRO ILLVSTRI

GEORGIO MAHNER

SERENISSIMO DVCI BRVNOVICENSI

AC LVNEBVRGENSI AB EPISTOLIS

CANCELLARIAE SECRE-

TORIBVS

HOC SPECIMEN ACADEMICVM

OMNI QVA

DECET OBSERVANTIA

D. D. D

AUCTOR

INTRODVCTIO.

Optimo sane jure ille vituperandus esset homo, qui, quum museum res naturae mirificas continens permearet, nullo profus intuitu easdem contempleretur. Attamen in vita humana plerique, nullo respectu causarum naturae ejusque effectuum, instinctum potius sequuntur, quum sibi ipsi non conscii diruunt atque aedificant, et placita potius majorum librorumque vetustissimorum sectantur, ut inde machinationem, (*Räderwerk*), elateres animi (*Triebfedern*), leges prohibitivas (*Hemmungskräfte*) actionum humanarum, multaque dei attributa, quae tamen omnia ex uno derivanda erant exemplari, quod adhuc, majoreque ejus cognitione perfectius,

o

— § —

possidemus, cognoscant. Vulgus inquam,
nascitur, stupet, moritur.

Quae versata sint cogitata in animis ejus-
modi virorum, qualis Leuwenhoek, Linné,
Lieberkühn, Spallanzani, Backer, Bonnet,
subtilissimusque ille mentis humanae indaga-
tor, Kant, aliique, cognoscere atque sentire
optarem; quum ex hypothesebus, quas antea
accuratissime conferebant, novos plane invisi-
biles mundos microscopiorum atque telesco-
piorum ope letegerent, animalia, plantas,
solesque notos facerent, qui per multa secula
oculis haud percipi potuerant. Creatoris
commonstrant majestatem, quum in pulcher-
rima naturae opera, ejusdem analysi, men-
tem attendere docerent. Quae differentia
CXCI specierum animalculorum infusorio-
rum, eorumque, quae in pulicum et arane-
arum semine observantur, quum millies
millia horum animalculorum respectu mag-
nitudinis granulo milii non aequent, ab Ele-
phante illaque balaena, cujus Linneus me-
minit, quae apud promontorium san severo
in vado haesit, cujusque longitudo erat pe-
dum septuaginta et crassitudo quadraginta.

Quae differentia subtilissimi mucoris,
qui optimis solummodo microscopiis adhibi-
tis

tis distinguitur, aut globulorum, unde pollen florum constat, quorum multitudinem microscopium centum sexaginta millies reddit, et qui tunc tamen non majores conspiciuntur, ac diameter crinis; aut germinum seminiferorum piri, quae nempe germina quadringenta millies minora sunt, quam diameter crinis, quae, inquam, differentia, comparata cum magnitudine arboris illius, cujus Adanson meminit qui octuaginta pedes in circumferentia habebat. Et quis unquam putabit, rerum nos cognoscere creatarum extremitates; vel etiam illud, quod ut cognoscatur fieri potest, quodque notifines amplectuntur? — Quum etiam concedatur, quod numquam ad cognitionem principiorum huc usque indivisorum, principiorum, nempe primorum phlogisti, oxygi, hydrogenii, azoti, metallorum, terrarum, acidorum sumus perventuri, quia sensibus nostris obviam ferri non possunt; attamen nobis restat cognitio compositionis, principiorum remotorum et proximorum, tam immemorabilium corporum, ut res humanae ab ejusdem cognitione maxima sperare possint commoda. — Cur autem cognitio scientiarum naturalium et praecipue chemices, usque ad posteriora aliquot decennia, tam tarde processerit, et aliquaedam scientia, ut logice, a multis jam

seculis inde finita sit, hoc erit in causa: quia logice in semet ipsa solummodo occupata est, scientiae autem naturales, ceu organon, in experientia sitae sunt, ideoque ad hanc acquirendam, sedulos cooperarios in magna naturae fabrica requirunt, quorum magna semper penuria erat; partim, quia analysis naturae itidem est, ac in ideas creatoris fundamentales inquirere, ideoque maximam intentionem requirit, partim quia etiam dilucidatio multarum inventionum, ad utilitatem scientiarum, possessorum commodo contraria erat. Matura tantum veram exhibet dilucidationem ad salutem rerum humanarum, eadem vel comparetur critica objectorum sensus interni, mentes nempe humanae, (philosophia) vel objectorum sensus externi, corporum (scientiae naturales sensu strictiori) illa a priori jura hominis respectu ipsius atque aliorum; haec verum commodum aut incommodum creatorum inanimatorum ad animatos determinabit. Natura solummodo dux nobis est atque magistra, eademque propinquam remotioremve materiem ad quamvis disciplinam exhibet, illius itaque dilucidatio totum illustrat.

IDEAE

I D E A E

AD FACILITANDA EMENDANDAQUE
CONAMINA CONTRA INCENDIO-
RVM PERICVLA.

Inter multa vitae sociali adjuncta mala, inundationes praecipue, famis bellorumque vastationes et incendiõrum pericula, conamina, quae contra incendia hucusque in usu fuerunt aut proposita sunt, tam propter eorum in comoda, incertumque eventum, quam propter nimiam saepenumero eorundem tarditatem, quum subito atque inexpectato incendia erumpantur: maxima meditatione dignissima sunt. — Si efficacitas conaminum ad incendia extinguenda, a priori ita determinanda esset, ut omne profus empiricum removeretur, haec formula transcendentalis eandem commonstraret:

"ejusmodi conamina, incendio quodam
"erupto, omnem prorsus metum removere
"debere."

Quodsi hoc principium vel in ejusmodi tantum gradu imminuto efficax redderetur, quo nempe in statu bene constituto prioribus malis remedetur; attamen maximum inde in civitatem redundaret commodum. Quantam enim securitatem, inundatione minante, iusto tempore aperti canales, aggeresque bene munito reddunt! Quantopere quaevis prorsus removetur anxietas, quum, annonae caritate ingravescente, horrea frumentaria, annonae ubertatis tempore, repleta sunt! Quantam tranquillitatem sentit princeps ille, qui pacis jam tempore magnitudine melioreque disciplina exercituum suorum aemulum superat! Incendiorum autem pericula gravius turbant animum humanum. Metus illis, quorum interest, usum plane totum omnium sensuum semper plerumque adimit, plures homines, vel magna facultatum animi perturbatione, vel vita aegrotante, vel morte ipsa, eripiuntur. Haec magna autem metui damna, num aliunde derivanda sunt, ac ex cujusvis apperceptione, media non respondere fini? — Quodsi etiam disquiritur in res plerumque igni contrarias, jam a priori emendatio optime dijudicanda est, quum communia
media

media ad exstinguendum ignem jam ex mixtione ipsorum ea praestare non possunt, quae ab aliis melioribus finique respondentibus iure expectantur.

Primum itaque loquar de causis, quae ad exoriendum ignem necessariae sunt, et deinde progrediar ad media eum exstinguendi.

Quod ad elementa attinet, praecipue ignem, qua talem, jam ab antiquissimis inde temporibus usque ad hodierna, opiniones maxime diversae fuerunt. Eae enim materiae, quae non amplius dissolvi posse putabantur, elementorum principiorumve primorum nomen accipiebant, idque igitur una cum illi adjunctis hypothesebus tam diu retinere debebant, usque dum majore dilucidatione cognitioneque ampliori veterum ita dictorum elementorum, partes adhuc dissimilares detegebantur, earumque separatione, plures materiae cognoscebantur; quae tandem, quia extra fines sensuum positae erant, elementorum nomine demum vere dignae erant. Progressus scientiarum admirandum sane videtur, quando majorum cognitio cum nostra comparatur.

Ita Heraclitus unum tantummodo elementum, ignem nimirum adsumsit. Aristoteles
aquam,

aquam, aerem, terram; ignem igitur ens compositum putabat. Recentiores ignem rursus inter elementa recipiebant, et de essentia illius hypotheses proponebant. Ita Becher superioris seculi sine terram inflammabilem adsumsit, tamquam causam possibilitatis flagrandi. Stahl phlogiston nominabat. Kunkel terram viscosam. Lavoisier, cui tam magnas in chemica arte emendationes debemus, has theorias rejecit, et secundum eum quadraginta habemus elementa vel principia prima. Causam possibilitatis flagrandi ponit in gas oxygene; et corpus combustibile secundum eum tale est, quod in certa quadam temperatura facultatem habet $\tau\theta$ oxygene $\tau\zeta$ gas oxygene fortius attrahendi, quam idem a calórico in gas oxygene attrahitur. Hac re gas dissolvitur, et ejusdem antea ligatum caloricum liberatur, eademque re ignem comburentem excitat. Attamen haec theoria probabilius redditur, quando conditio urendi non mere in gas oxygene ponitur, sed phlogisti etiam in auxilium sumitur. Quae ut magis explicem, analysin ligni et phosphori secundum iterata mea experimenta hic proferam, conditiones flagrandi exponam.

Si phosphorum sub campana
 phlogisto acido phosphorico
substratum phosphori oxico
 vitrea aëre spirabili circumdata
 gas azoto gas oxico
 azoto. colorico. oxico. calorico.
 substratum phlogiston.
 azoti.

calori ultra gradum trigesimum secundum
 thermometri Reaumuriani exponitur attra-
 ctione duplici gas oxicum cum acido phospho-
 rico sese conjungit, dum phlogiston phosphori
 cum calorico gas oxici in lumen conjungitur,
 cum eoque ignem efficit, qui, qua talis, era-
 diat. Phlogiston phosphori et gas oxicum aë-
 ris spirabilis evanescit, et quod restat, acidum
 phosphoricum et azotum est. Quodlibet gra-
 num phosphori tres pollices cubi aërem absor-
 psit. Sed pondus totius massae aëris spirabilis
 et phosphori ante processum idem restitit, ea
 tantummodo, quae producta sunt, pondus
 mutarunt. Causa est, quia phlogiston, quod
 tamquam lumen et calor aufugit, inponderabi-
 le est (id quod metalla demonstrant, quae in ex-
 candescendo neque leviora neque graviora fiunt)
 et pondus aëris spirabilis, quod aufugit, au-
 ctioni acidi phosphorici simile est. Auctio
 phosphori, quando in acidum mutatur, unum
 et dimidium granum, facit idque aër spirabilis

a pondere amisit. Id quod remansit, gas azotum, non amplius comburi potest, quia ex phlogisto nempe constat, ideoque separationem e corpore combustibili impedit, quia respectu phlogisti eandem cum corpore combustibili materiam habet, corpora autem homogenea non dissolvi possunt

Omnia corpora combustibilia, prouti hic phosphorus, unam eandemque patiuntur permutationem, hac tantum differentia, quod, quando ex pluribus materiis constant, in has dissolvantur, ut lignum. Quando illud nempe ultra gradum illum, in quo mercurius effervere incipit; in retorta vitrea aut argillacea circumvoluta calescit, partim in plura genera gas, ut

I. in acidum carbonicum (quod partim educitum, partem productam est, et ex oxico et subtrato carbonei constat).

II. in gas inflammabile gravius (constat ex phlogisto, hydrogenio et subtrato carbonei).

III. in acidum pyrolygnosorum (constat ex phlogisto, oxyco, hydrogenio et subtrato carbonei).

IV.

IV. in Ammoniacum (constat ex hydrogenio, azotico et substrato carbonei).

V. in olea rancida (constant ex phlogisto, hydrogenio, oxico et substrato carbonei).

VI. partim in id, quod in igne durable est (carbo) dissolvitur. Hic carbo nempe in retorta propter inopiam γ gas oxici, vel in vehementissimo igne excalescente dissolvi non potest.

In pleno aëre autem dissolutio perfecta efficitur; priores quinque materiae fumum ferigunt, qui accessu aeris flammam format, carbo penitus dissolvitur, et quod restat cinis est, qui facultatem suam in igne perdurandi, a diversis terrae generibus et salibus accipit, quae omnia antea in ligno praeexistebant, et unde etiam compositus est.

In spatio contra aëris experte, nulla existit flagratio; nullus phosphorus, nullum sulphur, nullus pulvis pyrens in spatio campanae vitreae aëris experte vel fortissimo speculo caustico aduri potest.

Ex hac igitur analysi sequitur, conditiones urendi γ gas oxicum, ealoricum et phlo-

gi-

gustum esse, extinctionem autem flagrantis corporis phlogistici, in eo constare:

I. calorem imminui et

II. aërem spirabilem inde secludi.

Quod ut efficiatur, in extinguendis incendiis aqua adhibetur, quae in corpus ardens jactatur, qua re aestus diminui et incrustatione aquae aër spirabilis secludi debet.

Sed experientia prohdolor docet insufficientiam huiusce methodi: quia

I. Machinae tam magnam et continuam aquae copiam, ad ingens incendium statim refrigerandum atque suffocandum, jactare non valent.

II, Praesertim hanc ab rem, quia aqua incendio aestuante dissolvitur, et gas hydrogenium separatur: quod optimum medium est ignem potius accendendi eumque augendi.

Quod ut explicem, sagacissimum illud experimentum Lavoisieri mihi citandum est, quo ille compositionem aquae demonstrat, quoque ego, insufficientiam illius ad ignem extinguendum demonstrare possum.

Suma-

Sumatur canaliculus circumvolutus ex duro vitro, qui in diametro octo circiter aut decem lineas amplius est, collocetur aliquantulum recumbens per fornacem; in medium illius ponantur viginti octo grana carbonum, qui antea in occlusis vasibus excanduerunt, et in pulverem grandiusculum redacti sunt; glutinetur ad ostium superius canaliculi collum parvae vitreae retortae, quae accurate ad lancem redacta, copia aquae destillatae repleta est, eademque in balneum arenarium ponatur: ostium vero inferius canaliculi vitrei tam firmiter, ut aër intrare non possit in modice parvam lagenam glutinetur e qua alius canaliculus sub infundibulum vanni seu solii in apparatu pneumatico prodit. Aqua in retorta ad coquendum adigatur, canaliculus autem vitreus in eo loco, quo carbonem continet, antea candesciat, et lagena mediocris apte refrigeretur. Prouti igitur vapores aquatici carbonēs ardentes permeant, in gas hydrogenium mutantur, quod cum aëre atmosphaerico vasorum una in excipulum prodit; reliqua aqua, quae nullam mutationem patitur, colligitur in lagena mediocre, aër, qui transit, subtracto atmosphaerico, replet pollices cubi 524 parisinos, quorum 380 e gas hydrogenio constant et 144 e gas carbonio quod lavatione cum aqua calcis, aut lixivii acri, aut aqua frigida inde separari potest.

B

Haec

Haec duo genera oxica τ_2 gas pondere continent 113 grana, quorum 100 gas carbonicum et 13 gas hydrogenium sunt. Aqua in lagena mediocri collecta 86 grana continet, id quod minus est, quam quod ad experimentum sumebatur. Carbo dissolutus est et in aliquantulum cineris commutatus. Hoc gas hydrogenium levissimum est omnium generum τ_2 gas. In statu suo puro atque sicco, inque gradu decimo thermometri Reaumuriani et viginti octo pollicibus barometri, pollex cubi parisus continet, 0,03539 grana gallica, et unus pes cubi 61, 15 grana. Idem ipsum combustibile est; quando gas cum tribus partibus aëris spirabilis, quoad spatium, miscetur, efflagratio statim per totam massam prodit, et cum forti explosione. Ab aqua hoc gas non absorbetur et etiam non immutatur, neque minus etiam ab acri lixivia.

Inde sequitur, quum carbo in hoc processu eandem mutationem patitur, ac in combustionem in gas oxico, basin etiam gas oxici, quod carbonem in gas carbonicum commutavit, in aqua adesse debere. Et quum in hoc processu 86 grana aquae evanuerint, 100 autem grana gas carbonici et 13 grana gas hydrogenii orta sint: 86 grana illa aquae, quum 100 grana gas carbonici 72 grana gas oxici requirant, ex 72 granis gas oxici et 13 granis substrato hydrogenii

genii consent necesse est. Quando igitur gas oxicum et gas hydrogenicum, in relatione 72 ad 13 quoad pondus, lente sensimque in occlusis vasibus una comburuntur, utrumque aëris genus annihilatur, aqua rursus formatur pura, cujus pondus ponderibus adhibitis utriusque generis 72 gas congruum est. In hac combustione substratum gas hydrogenii in necessaria temperatura substratum oxici rursus attrahit et utrumque in aquam coit; quare materia caloris et lucis libera redditur et sub ignis forma aufugit. Haec synthesis sufficienter demonstrat veritatem analyseos. Quis secundum haec negare poterit, aquam in incendio cum corpore ardente itidem hoc gas hydrogenium formare, quod, qua illud, ignem mirum in modum augere debet. Et profecto phaenomena aeoliolarum haec experimenta confirmant; lumen enim micans a prodeuntibus vaporibus aquaticis rursus in flammam excitatur, carbones conservantur ardentes, et aestus augetur. Vel faber etiam ferarius eadem ex causa aquam adhibet, ad irrigandos suos carbones ardentes, aestumque augendum. Aqua nempe ex carbonibus ardentibus non qua aqua, sed qua hoc gas hydrogenium, separatur. Quod si igitur aqua, quae ad extinguendum adhiberi deberet, cum ejusmodi in igne perdurantibus corporibus conjungeretur, quae, quum aqua in

vapores abiisset et ab ardente corpore defluxisset, ejusmodi tegumentum in igne perdurans formarent, ut aditus aëris removeretur, ignisque hoc crassiore medio suffocaretur. Nonne aliquando vulgus putabat, ignem sacrum (a fulgure exortum) non alio modo ac lacte extinguere posse? Et procul dubio hanc traditionem experientia antecessisset necesse erat, quam etiam quaevis coqua confirmabit, titionem nempe, qui ex aestuatione lactis extinctus est, multo tardius comburi illo, qui aqua extinctus est. Pori nempe lignei aestu extenti, particulos casei lactis, quarum basis maxima ex parte terra calcis est, in se receperunt, et hoc modo aditum aëris impediunt. Lac autem fini non respondet, partim quia copia ejus non abundat, partim, quia nimis rarum est; praesertim autem, quia multo meliora media habemus. Huc pertinent varia salia (exceptis volatilibus) neutralia, metallica et media. Quodsi e. g. ferricum sulphuricum (quod ex acido sulphurico et ferrico constat) in aqua resolvitur, et corpori ardenti injicitur: effectus talis erit. Phlogiston ligni conjungitur cum acido sulphurico et constituit acidum sulphurosum, quod gas quodvis lumen et ignem extinguit et in quo nullum flagrabile corpus comburi potest. Materia in igne perdurans ferrici transibit in poros ligni a calore extentos, illudque supercrustabit

ideo-

ideoque, prout firmitus corpus quam aër hunc
 secludit, spatium aëris expers formabit, quod
 rursus non concedit, corpus combustibile in il-
 lo flagare; sal mirabile glauberi et alumen et
 alia huc etiam pertinent.

Commodum salium apertius adhuc redditur
 in corporibus oleosis, contra quae aqua nullam
 affinitatem habet, et vim suam irrigatoriam
 ideoque exstinctoriam amittit. In hyeme aqua
 etiam a gelu statim rigescit, quum contra solu-
 tiones salis, multo majorem gradum gelu, ita
 ut non rigescant, pati possint. Vis salium di-
 versarum exstinguendi major aut minor sita est
 in congruitate acidorum et materiarum in igne
 perdurantium. Ita e. g. nitrum ignem valde
 auget, et vehemens explosio existeret; quae
 ex repentina dissolutione gas carboni, oxici
 et hydrogenii explicanda est. (Calculations
 enim Ingenhousii docent, unciam nitri, pol-
 lices 800 cubi gas oxici proferre, quod gas, ut
 ex antecedentibus elucescit, maxime praeci-
 puam conditionem urendi efficit). —

Haec hypothesis a viro quodam, Aaken
 nomine, effectu commonstrata est, quum, in-
 cendio exorto, casu humorem quendam adhi-
 beret, qui illi ad alium usum stabat, quoque adhi-
 bito mirum commodum observabat. Plura dein-

de experimenta instituit, quibus in praesentia regis plurimumque aliorum hominum vasa axungiarum brevi tempore exstingueret. Ad haec binas observationes adjiciam. Quibusdam in locis fitulae coriaceae ad exstinguendum usitatae reperiuntur, quae superne latae et inferne angustae sunt. Si ejusmodi fitula aqua repleta longam manuum seriem permeat, in fine plerumque paene evacuata est. Quodsi autem ejusmodi fitulae opposita proportio daretur, inferne nempe lata et superne angusta, et haec re vis centripeta inferius adhiberetur, simulque vernice vilis pretii aut lacca obduceretur, quae eorum contra aërem et aquam muniret, tam exundationi aquae obviam iretur, quam facilitas imminueretur damnum plerumque capescendi. Fumaria in igne perdurantia multas jam saepius ignis eruptiones impedierunt, quam utilem institutionem parva emendatio perfectiorem adhuc reddere posset. — Cura maxime anxia non impedit, quo minus fumarii esflagratione, toti urbi metus atque horror injiciatur, cui ita tam in publicum quam in privatum commodum caveri posset, ut superne in fumario catarhacta aut valva applicaretur, quae incendio exorto, vel alio etiam tempore, ad obstruendum molestum saepe permeatum aëris, catenae ope obserari posset: exemplum exhibet valva in canaliculo fornacis a vento nomen gerentis. —

Quam-

Quamvis igitur causae incommodorum in hoc libello requisitae, una cum emendationibus illorum, ideam principii in primordio propositi, de instituto incendia extinguendi bono non attingant, quia confluxus variarum rerum ut aëris, (gelu imber, ventus, aestus) machinarum, tam necessariae disciplinae hominum ad extinguendum properantium, vel ipsius rationis aedificianti sat impedimentorum opponere possunt; attamen puto executorem, qua directorem ejusmodi instituti, qui luminibus pariter ac viribus gaudet, qui semper pergit, in incommoda inquirendi eaque emendandi, tandem cives quibuscum una degit, de certitudine illius propositi principii, de eoque, quod in effectum transire possit, convincere, metumque (prouti bonus imperator, nisi vinci potius optat, militibus suis certam victoriae spem inspirare conatur) tamquam infirmitatis conscientiam, instituti emendatione, demere posse atque debere.

Kp 4130

ULB Halle

3

003 085 937

v218

SK

K17

Reha

MC

13

FACI

INCEN

D. H

TYP

VE

VLA

IER

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Farbkarte #13

B.I.G.

Centimetres

inches

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

1 2 3 4 5 6 7 8